

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 157: Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld. (Ændring af lovens indkomstbegreb).

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 17/1 96. Første behandling 26/1 96.
Betænkning 27/2 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til skatteministeren og kulturministeren:

»Hvordan vil regeringen sikre, at idrætsudøverne og idrætslederne ikke får forringet deres vilkår?«

Af Helge Sander (V), Ivar Hansen (V), Ester Larsen (V), Agnete Laustsen (KF), Torben Rechen-dorff (KF) og Brian Mikkelsen (KF).
(Forespørgslen anmeldt 13/12 95. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/1 96).

Begrundelse

Helge Sander (V):

På en række områder inden for idrætten har vi i de sidste par år oplevet en uheldig tendens til lovgivning og ændret praksis, der har stillet idrætten dårligere. Det mener forespørgerne – Det Konservative Folkeparti og Venstre – ikke, vi kan være bekendt. Hverken regering eller Folketing kan tillade sig på denne måde at overse idrættens kolossale betydning.

I stedet for nidkærhed, smålighed og pernit-tengrynhed, der grænser til det absurde, burde regeringen give idrætslivet et skulderklap; det gælder både de aktive og de mange ledere, og det gælder både den folkelige idræt og elite-idrætten.

Når vi i dette forår oplever, at en række mindre klubber har svært ved at få det nødvendige antal ledere, kan jeg godt frygte, at det skyldes, at forholdene stille og roligt bliver forringede. Hvis de ulønnede frivillige ledere ikke fortsat kan være ryggraden i den folkelige idræt, har vi for alvor et problem både holdningsmæssigt og økonomisk.

Reelt burde vi have stillet dagens forespørgsel til flere ministre end skatteministeren og kulturministeren – idrætslivet berøres nemlig af langt de fleste ministeriers områder – men vi går ud fra, at de to ministre er parat til at gå ind på andre felter end lige dem, der vedrører deres eget ressortområde.

For at give et billede af de problemer, som idrætsverdenen føler at det offentlige – og det vil primært sige regeringen – har belemret den med, vil jeg blot ganske kort her kridte banen op med et par eksempler:

Hvis vi tager loven om folkeoplysning, ja, så er der administrative opgaver og økonomiske hindringer, når man f.eks. ser på gebyropkrævningen ved tildelingen af kommunale lokaler. Det gælder også registreringer af medlemmernes aktivitetsniveau, altså det med deltager-timer, og endelig er der også en sag, som kører i øjeblikket, om de skærpede krav til regnskabs-aflæggelse. Efter det foreløbige er det ganske umuligt at bruge folkevalgte revisorer i dansk foreningsliv, men jeg kan forstå, at det er et forhold, som regeringen netop ser på i øjeblikket.

Hvis vi ser på det nye forslag om buskørsel, ja, så er det således, at det i fremtiden kun vil være tilladt for foreningsledere med stort kørekort at fragte medlemmer i bus, hvis chaufføren opfylder specielle krav, altså en skærpelse, der giver store problemer.